



V tomto čísle časopisu Psychiatrie najde čtenář řadu odpovědí na otázky, jež si mnozí často klademe nejen v praxi, ale i v každodenním životě. Hned první článek přináší zprávu o tom, jak pacienti sami vnímají účinnost kognitivně-behaviorální terapie s ročním odstupem od léčby v denním stacionáři. Druhý článek je teoretičtější a odpovídá na otázku, zda, případně jak by bylo možné využít k léčbě schizofrenie off-label strategie odvozené z teoretických aspektů senzoryckého gatingu, zjišťovaného s využitím EEG pomocí evokovaného potenciálu P50. V jiném přehledu přinášíme informace o tom, zda evokované potenciály závislé na hlasitosti (LDAEP) mohou sloužit jako marker serotoninové aktivity v mozku a zda tento vztah může být využitý v klinické predikci terapeutického účinku SSRI. Neméně zajímavá je informace o tom, zda depresivní poruchu lze nefarmakologicky kromě elektrokonvulzí, fototerapie, stimulace nervus vagus, hluboké mozkové stimulace a stimulace magnetickým polem léčit také transkraniální stimulací stejnosměrným proudem.

Každého určitě také zaujme přehledný článek o tom, jaké účinky na kognitivní funkce má lékořice a co je o jejím neuroprotektivním působení známo.

Rubrika České neuropsychofarmakologické společnosti přináší prakticky užitečné poznatky o vlivu běžně užívaných antidepresiv na spánek.

V rubrice Vzdělávání je tentokrát zařazen pozoruhodný edukativní text o nevědomých procesech lidské mysli z hlediska výzkumu psychedelik, včetně kazuistiky. Z dopisů upozorňujeme kromě sdělení o vztahu sexuálních deviací a validity osobnostního pojetí zejména na velice provokativní zprávu o spotřebě antidepresiv v některých zemích Evropy a hlavně v porovnání s jinými skupinami léků. Antidepresiva mnohdy upadají vinou různých mediálních kampaní o jejich neúčinnosti a nadužívání v určitou disreputaci. V tomto čísle však přinášíme překvapivá data o tom, že jednak jsme v porovnání se zeměmi, jako je Island, Velká Británie, Finsko či Španělsko, v preskripci antidepresiv velice pozadu a jednak že jejich užívání je u naší populace oproti řečneme ACE-inhibitorům pouhým zlomkem a depresivní nemocné lze v naší populaci dokonce považovat za podléčené. Přitom nejde o nějaký marketingový či politický názor, ale o poměrně prostá data, jejichž interpretace by však vyžadovala delší diskusi, mj. i o vztahu preskripce antidepresiv v Evropě a poklesem sebevraždnosti, k němuž v posledních dekádách ve většině zemí docházelo.

Přejeme zajímavé a poučné čtení a krásné léto.

Za redakci Psychiatrie


Cyril Höschl